

D'acord amb això, i a la vista de les convocatòries que ha fet l'Administració espanyola, el Tribunal de Justícia de les Comunitats conclou que l'obligació de remunerar la formació que preveu l'article 2.1.c) de la Directiva 75/363 només s'aplica a les especialitats mèdiques comunes a tots els estats membres o a dos o més, esmentades en els articles 5 i 7 de la Directiva 75/362, i considera que l'especialitat d'estomatologia està inclosa entre les de l'article 7 de la Directiva, per la qual cosa a Espanya s'han incomplert aquestes directives ja que els metges estomatòlegs no han estat remunerats pel període de formació.

La sentència d'1 de juliol de 1997, dictada per la Sala Contenciosa Administrativa de l'Audiència Nacional, en el recurs interposat pel senyor Roberto Javier Torres Muñoz i 111 més, sobre remuneració dels metges estomatòlegs durant la realització del Programa de formació sanitària especialitzada i sobre el pagament de les taxes acadèmiques declara, fonamentant-se en les normes esmentades, el dret dels recurrents a ser remunerats durant el període de formació i l'exempció del pagament de taxes acadèmiques, amb l'abonament de les quantitats corresponents actualitzades des de la data en què van haver de ser pagades fins a la data de la sentència, mitjançant l'aplicació de l'índex de preus al consum.

Amb la finalitat de dotar un crèdit perquè es procedeixi a l'execució de la sentència, es tramita aquest crèdit extraordinari, d'acord amb el Consell d'Estat i amb l'informe previ favorable de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari, per l'import de 196.505.344 pessetes, a la secció 26 «Ministeri de Sanitat i Consum», servei 01 «Ministeri i Subsecretaria», programa 411A «Direcció i Serveis Generals de Sanitat», capítol 1 «Despeses de personal», article 14 «Altre personal», concepte 144 «Retribucions a metges especialistes en estomatologia, d'acord amb el que estableix la sentència ferma dictada en el recurs contenciós administratiu número 5/234/1996».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior es finança amb Deute Públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de març de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6372 LLEI 7/1999, de 16 de març, sobre concessió d'un crèdit extraordinari, per l'import d'1.498.900.000 pessetes, a la secció 33, «Fons de Compensació Interterritorial», per donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem de 7 de novembre de 1992, a favor de la Generalitat Valenciana, relativa al Fons de Compensació Interterritorial de 1989. («BOE» 65, de 17-3-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El Tribunal Suprem estableix en la sentència de data 7 de novembre de 1992 i en les interlocutòries de dates 12 de gener de 1994 i 26 de març de 1997 l'obligació de reposar la quantitat de 1.498.900.000 pessetes a la Generalitat Valenciana com a conseqüència de la minoració del Fons de Compensació Interterritorial (FCI), corresponent a la Comunitat Valenciana durant l'exercici de 1989.

El Reial decret llei 3/1989, de 31 de març, de mesures addicionals de caràcter social, estableix en l'article 22 que el cost de les mesures que preveia, estimat en 197.600.000.000 de pessetes, no suposaria cap augment de la despesa total pressupostada, i que s'havia de finançar mitjançant transferències entre les diverses dotacions dels pressupostos generals de l'Estat per al 1989.

En virtut d'això, pels acords del Consell de Ministres de dates 28 d'abril i 12 de maig de 1989 es van determinar les partides pressupostàries objecte de minoració mitjançant les transferències corresponents de crèdit al concepte 31.02.633A.483 «Crèdit destinat a reassignar el finançament del cost de les mesures de caràcter social».

Diverses d'aquestes transferències minoraven el Fons de Compensació Interterritorial i, en concret, la participació en aquest Fons de la Generalitat Valenciana, per la qual cosa aquesta Comunitat Autònoma va interposar un recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Suprem contra els acords esmentats.

La Sala Tercera Contenciosa Administrativa, Secció Segona, del Tribunal Suprem, amb data 7 de novembre de 1992, va dictar sentència a favor de la Generalitat Valenciana en què s'estimava parcialment el recurs contenciós administratiu interposat contra els acords del Consell de Ministres de 28 d'abril i de 12 de maig de 1989, y contra el de 16 de març de 1990, que desestimava el recurs de reposició interposat contra els dos anteriors. Així mateix, la sentència va anul·lar els acords del Consell de Ministres de 28 d'abril de 1989 i de 16 de març de 1990 esmentats, per tal com van reduir la dotació del Fons de Compensació Interterritorial corresponent a la Comunitat Valenciana i la seva participació en els ingressos de l'Estat de l'exercici de 1989.

L'advocat de l'Estat, en representació de l'Administració General de l'Estat, va formular el 28 de juliol de 1993 un incident d'inexecució de la sentència anterior perquè va considerar que l'atribució d'una quantitat determinada a la Comunitat recurrent i a altres que no van impugnar els acords anul·lats implicaria una alteració dels percentatges respectius de participació que preveu la Llei 7/1984, de 31 de març, reguladora del FCI i perquè va considerar que no es podia executar en els

mateixos termes una sentència que feia referència a la dotació d'una partida d'un pressupost de caràcter anual quan aquest ja estava tancat. Substanciat aquest incident, la Sala Tercera del Tribunal Suprem, per una interlocutòria de 12 de gener de 1994, va acordar que l'execució de la sentència de 7 de novembre de 1992 comporta la necessitat de transferir a la Generalitat Valenciana una quantitat de 1.498.900.000 pessetes perquè s'hi puguin finançar els projectes d'inversió corresponents.

Posteriorment, l'advocat de l'Estat va presentar, el 29 de juliol de 1994, un escrit en què s'afirmava l'existència d'un error aritmètic en la sentència, que consistia en el fet que l'Acord del Consell de Ministres anul·lat només havia establert la reducció de l'assignació de la Generalitat Valenciana en el Fons en 656.000.000 de pessetes, i que la quantitat restant fins a 1.498.900.000 pessetes, va ser establerta per l'Acord de 12 de maig de 1989, que no va ser objecte d'anul·lació per la sentència esmentada. La interlocutòria de la Sala Tercera del Tribunal Suprem, de data 26 de març de 1997, va acordar denegar la petició de rectificació de l'error material o aritmètic en el que devia l'Administració General de l'Estat.

Amb la finalitat de donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem i de reposar la quantitat de 1.498.900.000 pessetes per poder finançar els projectes d'inversió que ha de fer la Generalitat Valenciana corresponents al Fons de Compensació Interterritorial de l'exercici de 1989, es tramita aquest crèdit extraordinari, d'acord amb el Consell d'Estat, amb l'informe favorable previ de la Direcció General de Pressupostos.

Article 1. *Concessió del crèdit extraordinari.*

Es concedeix un crèdit extraordinari, per l'import de 1.498.900.000 pessetes a la Secció 33 «Fons de Compensació Interterritorial», servei 09 «Direcció General de Coordinació amb les Hisendes Territorials, Comunitat Valenciana», programa 911C «Transferències a comunitats autònomes pel FCI», capítol 7 «Transferències de capital», article 75 «A comunitats autònomes», concepte 750 «Transferència a la Comunitat Valenciana per donar compliment a la sentència del Tribunal Suprem de 7 de novembre de 1992, relativa al Fons de Compensació Interterritorial de 1989».

Article 2. *Finançament del crèdit extraordinari.*

El crèdit extraordinari a què es refereix l'article anterior s'ha de finançar amb Deute Públic, d'acord amb el que estableix l'article 101 del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de març de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

6373 *CORRECCIÓ d'errades a la Llei 49/1998, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1999.* («BOE» 65, de 17-3-1999.)

Havent observat errades en el text de la Llei 49/1998, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1999, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 313, de 31 de desembre de 1998, i en el suplement número 2, de 22 de gener de 1999, en llengua catalana, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 134, segona columna, article 30, apartat dos.2, en el quadre de retribucions del tinent fiscal del Tribunal Suprem, complement de destinació, on diu: «2.585.396», ha de dir: «12.585.396».

A la pàgina 143, article 45, apartat quatre, en el quadre de quantitats mínimes, pensions de viduitat, on diu: «Titular d'edat entre els seixanta i els seixanta-cinc anys», ha de dir: «Titular d'edat entre els seixanta i els seixanta-quatre anys».

A la pàgina 146, primera columna, article 58, apartat u, segona línia, on diu: «... article 33 de la Llei de l'impost...», ha de dir: «... article 33 de la Llei 40/1998, de 9 de desembre, de l'impost...».

A la pàgina 148, primera columna, article 65, a la capçalera de la segona columna del quadre, on diu: «Quota liquidable-Pessetes», ha de dir: «Quota integral-Pessetes».

A la pàgina 148, primera columna, article 66, tercer paràgraf, quarta línia, on diu: «... el coeficient multiplicador immediatament inferior sigui superior...», ha de dir: «... el coeficient multiplicador immediatament inferior, sigui superior...».

A la pàgina 149, segona columna, article 68, apartat dos, quadre de coeficients correctors, primera columna, on diu: «De 207.000 a 517.500», ha de dir: «De 207.001 a 517.500».

A la pàgina 150, segona columna, article 71, apartat tres (article tercer, quart, dos, primera línia), on diu: «Dos. Quotes fixes: en els casos d'explotació...», ha de dir: «Dos. Quotes fixes», i com a punt i a part, «En els casos d'explotació...».

A la pàgina 154, primera columna, article 75, apartat dos, segona línia: on diu: «... per a l'exercici del 1998...», ha de dir: «... per a l'exercici del 1999».

A la pàgina 158, primera columna, article 84, apartat a), quadre de percentatges, línia vuitena, on diu: «Aragó... 5», ha de dir: «Aragó... 15».

A la pàgina 167, segona columna, disposició addicional divuitena, apartat dos, quarta línia, on diu: «... privada d'activitats...», ha de dir: «... privada en activitats...».

A la pàgina 171, annex I, l'import del programa «Museus», tant respecte als capítols I a VIII, com al total, s'ha d'entendre en la quantitat de 16.431.631.

A la pàgina 172, annex I, l'import del programa «Direcció i serveis generals de Comerç i Turisme i de la Petita i Mitjana Empresa», tant respecte als capítols I a VIII, com al total, s'ha d'entendre en la quantitat de 992.335. I la nota al peu de l'annex I, a la pàgina 173, s'ha d'entendre no publicada.

A la pàgina 177, segona columna, annex V, s'ha d'afegir al final de l'annex el quadre següent:

Universitat	Personal docent	Personal no docent
	Funcionari i contractat	Funcionari
Universitat Nacional d'Educació a Distància	4.918.010	1.709.489